

Resan till Gabriel...

En kväll sensommaren 2007 satt vi och tänkte och planerade och drömde och gissade oss bort, när kommer DET DÄR samtalet från FFIA, och hur länge måste vi sedan vänta på Barn-Beskedet? Slutsatsen var sommaren/hösten 2008, tidigast... för placeringsbesked i en region och sen väntan på BB, kanske 2 jular till utan barn.

Sen förändrades våra liv på ett par nanosekunder. Torsdagen 1 november 2007, 15.10, ringer min jobbtelefon och jag ser att det är ett 031 nummer. När jag svarar är det Fredrik på FFIA! Behövs det uppdatering av våra dokument, har väntetiden förlängts, är det placeringsbesked? Men Fredrik berättade att det finns en liten pojke på ca 14 månader i Bogotá som väntar på oss... Det var DET DÄR samtalet som vi längtat efter i dryga 3 år!

Efter att ha fått den viktigaste informationen av Fredrik och frågat ett antal gånger om detta verkligen var vårt BarnBesked samlade jag mig och ringde Cecilia. När jag fick tag på Cecilia satt hon på tunnelbanan. Hon blev ganska chockad och paff och åkte tillbaka till sitt jobb för att informera sin chef, och då började glädjetårarna komma. Lägligt, speciellt i en butik full med kunder som undrar vad som hänt? In på lagret till chefen och berätta med glädje att nu har man blivit mamma, nu drar jag iväg och vi syns om ett år ungefär, och sen hoppa på tunnelbanan hem och invänta mig.

INNEHÅLL

Nr 9/2008

Resan till Gabriel
Barns behov av familj
Film om Alice från Kina
Anlända barn 2008

Fotografierna föreställer
Gabriel och
familjen Gustafsson

Nästa Månadsblad utkommer i slutet av januari 2009

Månadsbladet är främst till för er som är i början av adoptionsprocessen.
I redaktionen:
Kerstin Krebs & Heléne Mohlin.

Månadsbladets
BLADET

Familjeföreningen för
internationell adoption

Många pussar och kramar och ett lass med tårar där-mellan blev det. Sen började vi ringa föräldrar och syskon. 1 timme senare hade vi skapat glädjeyra i hela vår släkt. Vi bestämde oss för att vi måste fira så vi tog bussen till närmsta kinarestaurang.

Fredrik sa att hela processen i Colombia troligtvis skulle bli klar så att vi kunde resa hem till jul, men vi förberedde oss på att vara borta i 9 veckor eftersom domstolarna i Bogotá skulle ha julstängt. Sen var vårt andra mål att komma till Karibien och ön San Andrés.

Att säga att man blivit pappa och mamma från en dag till en annan var lite konstigt men härligt, det är ju ändå detta vi har väntat på i över 1000 dagar.

FFIA är verkligen en ”personlig” organisation. När våra papper försenats från Colombia åkte Fredrik, för att spara tid, personligen ut till Landvetter för att hämta våra dokument så att inte planeringen med resa, konsulat och annat skulle totalt gå i stöpet. Vid lunchtid samma dag kom mina föräldrar till kontoret och hämtade pappren och mötte oss sen halvvägs till Stockholm. Vi var hemma igen klockan 20.00 efter 5 timmars bilkörning i snöoväder. Det sparade en hel dag och när allt måste ske blixtnsabbt för att klaffa var det guld värt. Fredriks eminenta hjälp gjorde att vi hann med planet till Bogotá via Madrid den 29 november. Vi landade på colombiansk mark fredagen den 30 november, 3 dagar innan vi skulle ta emot vår underbara son.

Vår mötesperson väntade vid utgången. Till slut såg hon oss eftersom vi såg ut som totalförvirrade turister från Europa. Hon heter Carmen och är Zuetana hotels alltiallo och en helt underbar människa som tog väldigt väl hand om oss. När vi äntligen hamnat på vårt rum vi började fjärlarna komma i magen. Sista helgen det bara är vi två!

Lördag och söndag utforskade vi omgivningarna, och lärde känna de andra familjerna på hotellet. Sen var det plötsligt måndagen den 3 december och klockan 12.00 skulle vi vara på ICBF:s lokala kontor för att ta emot vår son. Vår kontaktperson, Martha, kom och gick igenom proceduren. Taxiresan genom Bogotá tog ca 45 minuter och sen gick vi till ett rum där vi skulle få träffa vår Gabriel. Det dröjde och dröjde och nervositeten steg alltmer.

Vi ställde videokameran på en hylla så den kunde filma oss alla tre (det blev en intressant film faktiskt, mycket väntan..) Vi tog lite nervösa bilder på varandra (de såg också ganska roliga ut..) - de sista korten på oss som bara två.

Sen hörde vi något utanför rummet och där var han... vår underbara lille son, vid detta ögonblick kändes allt komplett, det var verkligen värt att vänta på denna underbara lille människa. Han kom gåendes med hjälp av socialtanten på ICBF med ett stort leende på läpparna (han älskar att gå), Cecilia sträckte fram sina händer och han tog hennes hand och hon tog försiktigt upp honom i sin famn. Tårarna började rinna i samma ögonblick. Gabriel kände också att nu händer något

speciellt så han blev också ledsen. Han grät i stort sett resten av dagen, kändes det som i allafall. Det var både jobbigt och skönt på samma gång för då visste vi att han är medveten om vad som händer och att han har koll på läget. Nu var vi tre stycken, en liten familj, mamma, pappa och son. Fantastiskt helt enkelt. Det låter lite uttjatat kanske men det var värt all väntan. Det är helt otroligt underbart att det blev just Gabriel som blev vår son.

På kvällen var vi alla tre helt utslagna och somnade med ett leende på läpparna.

Gabriel sov mellan oss den första natten. Cecilia och Gabriel vaknade till och den första ögonkontakten för dagen möttes. Gabriel blev lite blyg och körde ner ansiktet i kudden igen och vred sen försiktigt upp ansiktet, Cecilia log mot honom. Sen kom det första leendet från Gabriel. De väckte mig och en ny dag med vår nya familj hade börjat. Gabriel inspekterade oss lite grand, sen lockade alla de olika roliga leksakerna som vi hade med oss från Sverige.

De första timmarna på dagen tog vi det väldigt lugnt, det var ju helt nytt för oss alla tre. Sen blev Gabriel mer och mer trygg med oss.

Dagarna såg ut ungefär likadana, först leker vi lite på rummet före frukost, sen ut i den varma colombianska vintern till en lekplats nära hotellet. Där var vi en stund innan det var lunchdags. Sedan en liten promenad innan vi gick till hotellets lekrum och lekte en massa där. Sen promenad igen och tillbaka vid 18-tiden för att äta middag. Efter det var det dags att natta Gabriel. Oftast gick det väldigt lätt att få honom att somna. Sen lite mamma- och pappatid vid hotellets dator för att skriva resedagbok på nätet och läsa det som våra familjer och vänner hade skrivit, det var riktigt häftigt faktiskt.

Vår andra dag tillsammans blev vi firade av hela hotellet. Personalen hade ordnat tårta, champagne och saft till oss alla och våra respektive länders flaggor ställdes fram på bordet. Hotellet hade gjort en familjeskylt till vårt hotellrum där det stod ”Bienvenido, Välkommen Gabriel!”.

De följande dagarna blev det många besök på de instanser som behövs för att processen ska flyta på, bl a Notarius Publicus för fullmakt till vår advokat att föra Gabriels talan i domstolen. Martha trodde som vi att vi kanske måste stanna i Colombia över jul och nyår. Efter ca 5 dagar var det dags för integrationsmötet på det lokala ICBF-kontoret med en psykolog som ställde några frågor om hur det gått för oss och för att se hur Gabriel mädde.

I mitten på vecka 50 pratade vi med Martha som såg väldigt finurlig ut, och någon dag senare ringde hon och sa att imorgon ska vi träffa advokaten. När vi träffade Martha frågade hon hur vi tänkt med hemresan och resan till San Andrés. Vi sa att vi vill åka till Karibien. Sen log hon väldigt brett och sa: Well, well my dear Gustavsson family, allting är KLART!!!

Det visade sig att domaren haft lite medkänsla med oss i dessa juletider så hon lät domen falla och Gabriel var vår även juridiskt. Hela vår domstolsprocess tog endast 5 dagar vilket är något av rekord i Colombia-adoptionssammanhang. Efter detta gick vi och kåkade lunch på El Corall, Colombias godaste hamburgare. Lite omtumlande var det och gjorde att man fick tusentals olika tankar i huvudet.

Nu började en ny process med att ändra Gabriels namn från hans colombianska till det svenska och att fixa ett Colombianskt pass och en tur, kanske en av de viktigaste taxiturerna, med advokaten till domstolen för att skriva på den efterlängtdade "Sentencian", domslutet, som säger att han är vår. Detta skedde på luciadagen, torsdagen den 13 december 2007.

När namnändringen var klar var det dags att åka till svenska ambassaden för Schengenvisa till Sverige vilket höll på att sluta i en mindre katastrof. Innan vi skulle skriva på pappren såg jag att utresedatumet inte stämde. Ett Schengenvisa till Sverige är bara giltigt i 6 dagar. Eftersom vi skulle åka hem först den 30 december skulle visat hinna bli ogiltigt innan vi lämnat Colombia! Detta rättades till genast. Sen åkte vi till ICBF:s huvudkontor för att hämta det viktiga Confirmity of Adoption-dokumentet.

En knapp vecka senare åkte vi till ön San Andrés i Karibien. Vi firade julafton i 35 graders värme med en påse skumtomtar som vi köpt innan vi åkte till Colombia. Det hade inte funkat så bra med en Alladinask där. När vi åt frukost på mornarna satt vi c:a tio meter från det härliga turkosblå karibiska vattnet - kort och gott det var helt underbart.

Vi kom tillbaka till Bogotá 29 december för att packa om för på söndagen skulle vi bege oss hemåt till härliga gamla Sverige.

Vi tyckte det skulle bli ganska häftigt att fira nyårsafton i Madrid och hade planerat att kanske gå ut och äta en god middag men det var lättare sagt än gjort. Det var, precis som i alla städer på jordklotet, fullbokat denna kväll så vi slog på stort och gick till det enda ställe där vi hittade ett bord för 3 - på McDonalds!

Nyårsdagen 2008 skulle den sista etappen från Madrid till Stockholm avklaras, en liten tur på drygt 4 timmar.

En lite nervös känsla infann sig precis innan vi skulle gå ut genom dörrarna från ankommande i terminal 2. Hur skulle våra föräldrar, vi och framförallt Gabriel reagera? Vi kan ju säga så här... att den som var coolast och lugnast av oss alla där var just... Gabriel. Han tog allting med ro och fann sig till rätta men med ett par starka armar omkring mammas och pappas halsar förstås.

Det blev många tårar från mor- och farföräldrar och syskon. Alla tyckte det var skönt att vi äntligen var hemma. Sen bar det av hem till oss för fika och paketöppning. Det var ett helt berg av paket till Gabriel och är det något han tycker om så är det att öppna hårda paket.

År 2008 kunde inte ha börjat mycket bättre. Världens bästa, smartaste, gulligaste, charmigaste, finurligaste, energiska, gladaste, roligaste, lärarikaste och underbaraste Gabriel är hos oss nu i den lilla familj som vi har drömt om i drygt 3 år.

Nu har vi snart varit en familj i 1 år och allt känns helt rätt. Det skall vara jag, Cecilia och Gabriel i vår familj. Tack FFIA för hjälpen med allt under vår adoptionsprocess.

PS. Vi har i år fått uppleva mors dag i maj och fars dag i november för första gången och det känns helt perfekt.

Skrivet av Anders och Cecilia Gustavsson i november 2008.

ÅTERRESA TILL KINA

Kejsarinnorna Zhang

Filmen visades senast i repris vintern 07/08 i Kanal 1/SVT. Den är verkligen sevärd för såväl stora som små. Filmen handlar om Nanna som bor i Sundsvall, och är född någonstans runt Zhangjia-giang, sju timmars bussresa från Shanghai. Man får följa Nanna och hennes vänner; Alice, Mimmi och Linnea som alla kommer från samma barnhem och deras återresa till sitt forna hemland.

FFIA erbjuder filmen till försäljning

Beställ filmen genom att sätta in nedanstående belopp på FFIA:s bankgiro, 720-8929. Ange om ni önskar filmen som VHS eller DVD. Om ej detta anges skickas filmen som VHS. Kom ihåg att ange namn och adress, för medlem även medlemsnummer.

FFIA-medlemmar: 125 kr, plus fraktkostnad 25 kr. Icke medlemmar: 200 kr, plus fraktkostnad 25 kr. Fraktkostnad inom Norden: 45 kr.

Anlända Barn 2008

LandAktuellt

Land/Kontakt	jan	feb	mar	apr	maj	juni	juli	aug	sept	okt	nov	dec	Kan sända paransökn.
Kina	8	6	11	7	3	8			10	5			Ja
Indien		4	1	1		1			3				Nej väntetid
Kolkata		1	1	1									Nej väntetid
Pune		3				1			3				Nej väntetid
Thailand		1								2			Nej, väntetid
Röda Korset										2			Nej väntetid
DSDW		1											Nej
Sri Lanka													Ja
Colombia	1						1	1					Ja
Vietnam	3				4			2		3			Nej
TOTALT	12	11	12	8	7	9	1	3	13	10			

